

μὲν οὐκ ἐπάναγκες οὐδένα καταδέχεσθαι, τότε δ' ἐπάναγκες, ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη. Τί ταῦτα ἔκείνοις ὄμολογεῖ; τοσοῦτον οὖν ἔγωγε, ὡς Ἀθηναῖοι, διορίζομαι περὶ τούτων, τὴν μὲν εἰρήνην σωτηρίαν εἶναι τῷ δῆμῳ καὶ δύναμιν, τὸν δὲ πόλεμον δῆμου κατάλυσιν γίγνεσθαι. Περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα λέγω.

Συντακτικές παρατηρήσεις:

10 πρῶτον: Επιρρηματικός προσδιορισμός που διηλώνει σειρά.

10 ὡς Ἀθηναῖοι: Κλητική προσφώνηση.

11 ὀρθῶς: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.

12 καθαιρεῖν: Τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ρήματος γέγραπται.

12 τὰ τείχη: Αντικείμενο του απαρέμφατου καθαιρεῖν.

12 περὶ τούτων: Εμπρόθετος προσδιορισμός της αναφοράς.

Ανδοκίδης, Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης 24–32

Σκέψεις για την εξωτερική πολιτική της Αθήνας

Τί οὖν ἔστιν ὑπόλοιπον περὶ ὅτου δεῖ βουλεύεσθαι; περὶ Κορίνθου καὶ περὶ ὧν [ἄν] ήμᾶς Ἀργεῖοι προκαλοῦνται. Πρῶτον μὲν περὶ Κορίνθου διδαξάτω μέ τις, Βοιωτῶν μὴ συμπολεμούντων, εἰρήνην δὲ ποιουμένων πρὸς Λακεδαιμονίους, τίνος ἔστὶν ήμῖν ἀξία Κόρινθος.²⁵ Ἀναμνήσθητε, γὰρ, ὡς Ἀθηναῖοι, τῆς ήμέρας ἔκείνης, ὅτε Βοιωτοῖς τὴν συμμαχίαν ἐποιούμεθα, τίνα γνώμην ἔχοντες ταῦτα ἐπράττομεν. Οὐχ ὡς ἵκανήν οὖσαν τὴν Βοιωτῶν δύναμιν μεθ', ήμῶν γενομένην κοινῇ πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι; νῦν δὲ βουλευόμεθα, Βοιωτῶν εἰρήνην ποιουμένων πῶς δυνατοὶ Λακεδαιμονίοις πολεμεῖν ἐσμεν ἄνευ Βοιωτῶν.²⁶ Ναί, φασί τινες, ἂν Κόρινθόν τε φυλάττωμεν καὶ συμμάχους ἔχωμεν Ἀργείους. Ιόντων δὲ Λακεδαιμονίων εἰς Ἀργος πότερον βοηθήσομεν αὐτοῖς ἢ οὔ; πολλὴ γὰρ ἀνάγκη ὑπότερον τούτων ἐλέσθαι. Μὴ βοηθούντων μὲν οὖν ήμῶν οὐδὲ λόγος ὑπολείπεται μὴ οὐκ ἀδικεῖν καὶ ποιεῖν Ἀργείους ὅποιον ἄν τι βούλωνται δικαίως· βοηθούντων δὲ ήμῶν εἰς Ἀργος οὐχ ἔτοιμον μάχεσθαι Λακεδαιμονίοις; ἵνα ήμῖν τί γένηται; ἵνα ἡττώμενοι μὲν καὶ τὴν οἰκείαν χώραν ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ Κορινθίων, νικήσαντες δὲ τὴν Κορινθίων Ἀργείων ποιήσωμεν. Οὐχ ἐνεκα τούτων πολεμήσομεν;²⁷ Σκεψώμεθα δὴ καὶ τὸν Ἀργείων λόγους. Κελεύονται γὰρ ήμᾶς κοινῇ μετὰ σφῶν καὶ μετὰ Κορινθίων πολεμεῖν, αὐτοὶ δ' ἴδια εἰρήνην ποιησάμενοι τὴν χώραν οὐ παρέχουσιν ἐμπολεμεῖν. Καὶ μετὰ μὲν πάντων τῶν συμμάχων τὴν εἰρήνην ποιουμένους οὐκ ἔωσιν ήμᾶς οὐδὲν πιστεύειν Λακεδαιμονίοις· ἀ δὲ πρὸς

τούτους μόνους ἐκεῖνοι συνέθεντο, ταῦτα δ' οὐδεπάποτ' αὐτούς φασὶ παραβῆναι. Πατοίαν τε εἰρήνην ὄνομάζοντες ἡ χρῶνται, τοῖς [δὲ] ἄλλοις Ἐλλησιν οὐκ ἔωσι πατοίαν γενέσθαι τὴν εἰρήνην· ἐκ γὰρ τοῦ πολέμου χρονισθέντος Κόρινθον ἐλεῖν προσδοκῶσι, κρατήσαντες δὲ τούτων ὑφ', ὃν ἀεὶ κρατοῦνται, καὶ τοὺς συννικῶντας ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι.²⁸ Τοιούτων δ' ἐλπίδων μετασχόντας ἡμᾶς δεῖ δυοῖν θάτερον ἐλέσθαι, ἢ πολεμῖν μετὰ Ἀργείων Λακεδαιμονίοις, ἢ μετὰ Βοιωτῶν κοινῇ τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι. Εγὼ μὲν οὖν ἐκεῖνο δέδοικα μάλιστα, ὡς Αθηναῖοι, τὸ εἰθισμένον κακόν, ὅτι τοὺς κρείττους φίλους ἀφιέντες ἀεὶ τοὺς ἥπτους αἰρούμεθα, καὶ πόλεμον ποιούμεθα δι' ἐτέρους, ἔξδον δι', ἡμᾶς αὐτοὺς εἰρήνην ἄγειν.²⁹ Οὕτινες πρώτον μὲν βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ (χρὴ γὰρ ἀναμνησθέντας τὰ γεγενημένα καλῶς βουλεύσασθαι) σπονδὰς ποιησάμενοι καὶ συνθέμενοι φιλίαν εἰς τὸν ἄπαντα χρόνον, ἂν ήμεν ἐπρέσβευσεν Ἐπίλυκος <ό> Τεισάνδρου, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφός, <μετὰ> ταῦτα Ἀμόργη πειθόμενοι τῷ δούλῳ τῷ βασιλέως καὶ φυγάδι τὴν μὲν βασιλέως δύναμιν ἀπεβαλόμεθα ώς οὐδενὸς οὖσαν ἀξίαν, τὴν δὲ Ἀμόργου φιλίαν εἰλόμεθα, κρείττω νομίσαντες εἶναι· ἀνθ' ὃν βασιλεὺς ὁργισθεὶς ἡμῖν, σύμμαχος γενόμενος Λακεδαιμονίοις, λεὺς ὁργισθεὶς ἡμῖν, σύμμαχος γενόμενος Λακεδαιμονίοις, παρέσχεν αὐτοῖς εἰς τὸν πόλεμον πεντακισχίλια τάλαντα, ἔως κατέλυσαν ἡμῶν τὴν δύναμιν. Εν μὲν βούλευμα τοιούτον ἐβούλευσάμεθα.³⁰ Συρακούσιοι δ' ὅτε ἥλθον ἡμῶν δεόμενοι, φιλότητα μὲν ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέμου ποιεῖσθαι, τὴν τε συμμαχίαν ἀποδεικνύντες ὅσῳ κρείττων ἡ σφετέρα εἴη τῆς Ἐγεσταίων καὶ Καταναίων, εἰ βουλούμεθα πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι, ἡμεῖς τοίνυν εἰλόμεθα καὶ τότε πόλεμον μὲν ἀντὶ εἰρήνης, Ἐγεσταίους δὲ ἀντὶ Συρακοσίων, στρατεύεσθαι δ' εἰς Σικενης, Ἐγεσταίους δὲ ἀντὶ Συρακοσίων, στρατεύεσθαι δ' εἰς Σικενης. ἐξ λίαν ἀντὶ τοῦ μένοντες οἵκοι συμμάχους ἔχειν Συρακοσίους· ἐξ ὃν πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων ἀπολέσαντες ἀριστίνδην καὶ τῶν συμμάχων, πολλὰς δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν ἀποβαλόντες, αἰσχρῶς διεκομίσθησαν οἱ σωθέντες αὐτῶν.³¹ "Υστερον δὲ ὑπ' Ἀργείων ἐπείσθημεν, οἵπερ νῦν ἡπούσι πείθοντες πολεμεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν εἰρήνης ἡμῖν οὕσης πρὸς μεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν εἰρήνης ἡμῖν οὕσης πρὸς μεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν εἰρήνης ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον Ἀργεῖοι τίνα ὠφέλειαν παρέσχον ἡμῖν; τίνα δὲ πασχόντων ἡμῶν οἱ πείσαντες ἡμᾶς πολεδέχεσθαι. Ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν οἱ πείσαντες ἡμᾶς πολεμεῖν Ἀργεῖοι τίνα ὠφέλειαν παρέσχον ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον ὑπὲρ [τῶν] Ἀθηναίων ἐποιήσαντο;³² νῦν οὖν τοῦτο ὑπόλοιπόν ἔστιν ἡμῖν, πόλεμον μὲν ἐλέσθαι καὶ νῦν ἀντ' εἰρήνης, τὴν δὲ συμμαχίαν τὴν Ἀργείων ἀντὶ τῆς Βοιωτῶν, Κορινθίων δὲ τοὺς

νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν ἀντὶ Λακεδαιμονίων. Μὴ δῆτα, ὁ Ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα πείσῃ· τὰ γάρ παραδείγματα τὰ γεγενημένα τῶν ἀμαρτημάτων ἵκανά τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων ὥστε μηκέτι ἀμαρτάνειν.

Συντακτικές παρατηρήσεις:

26 ἵνα ἡττώμενοι μὲν καὶ τὴν οἰκείαν χώραν ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ Κορινθίων:
Δευτερεύουσα τελική πρόταση.

26 ἡττώμενοι: Υποθετική μετοχή.

26 νικήσαντες: Υποθετική μετοχή.

30 Ἀθηναίων: Γενική διαιρετική στο πολλούς.

31 ὑπ' Ἀργείων: Εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο ἐπεισθημεν.

Ανδοκίδης, Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης 37–41 Το κλείσιμο του λόγου

Το παρακάτω απόσπασμα περιέχει τον επίλογο του έργου με μια σύντομη ιστορική αναδρομή, η οποία αφορά στα τείχη, τον στόλο και τη ναυτική ηγεμονία της Αθήνας σε σχέση με τις ειρηνευτικές προτάσεις των Λακεδαιμονίων, οι οποίες αποτελούν και το αντικείμενο του λόγου.

Ἤν γάρ ποτε χρόνος, ὁ Ἀθηναῖοι, ὅτε τείχη καὶ ναῦς οὐκ ἐκεκτήμεθα· γενομένων δὲ τούτων τὴν ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῶν ἀγαθῶν. Ων εἰ καὶ νῦν ἐπιθυμεῖτε, ταῦτα κατεργάσασθε. Ταῦτην δὲ λαβόντες ἀφορμὴν οἱ πατέρες ἡμῶν κατηργάσαντο τῇ πόλει δύναμιν τοσαύτην ὅσην οὕπω τις ἄλλη πόλις ἐκτήσατο, τὰ μὲν πείσαντες τοὺς Ἑλληνας, τὰ δὲ λαθόντες, τὰ δὲ πριάμενοι, τὰ δὲ βιασάμενοι.³⁸ πείσαντες μὲν οὖν Ἀθήνησι ποιήσασθαι τῶν κοινῶν χρημάτων Ἐλληνοταμίας, καὶ τὸν σύλλογον τῶν νεών παρ' ἡμῖν γενέσθαι, ὅσαι δὲ τῶν πόλεων τριμήρεις μὴ κέκτηνται, ταῦταις ἡμᾶς παρέχειν· λαθόντες δὲ Πελοποννησίους τειχισάμενοι τὰ τείχη· πριάμενοι δὲ παρὰ Λακεδαιμονίων μὴ δούναι τούτων δίκην· βιασάμενοι δὲ τοὺς ἐναντίους τὴν ἀρχὴν τῶν Ἐλλήνων κατηργασάμεθα. Καὶ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὄγδοήκοντα καὶ πέντε ἡμίν ἔτεσιν ἐγένετο.³⁹ Κρατηθέντες δὲ τῷ πολέμῳ τά τε ἄλλα ἀπολέσαμεν καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς ἔλαβον ἡμῶν ἐνέχυρα Λακεδαιμόνιοι, τὰς μὲν παραλαβόντες, τὰ δὲ καθελόντες, ὅπως μὴ πάλιν ταύτην ἔχοντες ἀφορμὴν <τὴν> δύναμιν τῇ πόλει κατασκευάσαιμεν. Πεισθέντες τοίνυν ὑφ' ἡμῶν Λακεδαιμόνιοι